

Premi UPC de ciència-ficció 1992

Conferència, novembre 1992

Brian W. Adiss

La ciència-ficció i la consciència del futur

Brian W. Aldiss, escriptor i assaigista britànic és especialista en ciència-ficció i un clar exponent d'aquest gènere literari. El conjunt de l'obra d'Aldiss configura una brillant carrera iniciada a finals dels anys cinquanta, en la qual cal destacar la seva interessant aportació al tema de la nau generacional que solca l'espai en busca d'un planeta habitable. A partir d'aquest argument l'autor va publicar el 1958 *Non Stop* (1958), una novel·la de la qual ja s'han publicat tres edicions a Espanya amb diversos títols, el més recent d'ells *La nave estelar* (*Nebulae*, segona època número 21, 1978). Tot i així, l'obra literària d'Aldiss té títols tan significatius com *Invernáculo* (1962, *Minotauro*), *A cabeza descalza* (1969, *Acervo*), *Frankenstein desencadenado* (1973, *Minotauro*), o la sèrie d' *Heliconia* (1982 a 1985, *Minotauro*).

Però les activitats d'Aldiss no es limiten a la literatura. L'autor britànic també és un dels millors estudiosos que té el gènere, a la història del qual va contribuir amb un important estudi històric en *Billion Year Spree: The History of Science Fiction* (*Un bilió d'anys estesos: la història de la ciència-ficció*, 1973), ampliada posteriorment a *Trillion Year Spree* (*Un trilió d'anys estesos*, 1986) aquesta última amb la col·laboració de David Wingrove. Per aquest tipus de treballs, Aldiss va rebre el 1978 el prestigiós premi *Pilgrim*, atorgat per l'Associació d'Estudis sobre la Ciència-ficció (*Science Fiction Research Association - SFRA*).

La conferència que Aldiss va llegir amb motiu del lliurament del Premi UPC de Ciència-ficció a l'edició del 1992 es va centrar en el que ha d'escriure un escriptor de ciència-ficció a finals del segle XX. Una època que, segons Aldiss, pot considerar-se com "un extraordinari període de la història, un temps de turbulència, d'esperança i de misèria, com si tots els segles passats s'haguessin focalitzat en aquesta dècada sota d'una lent d'ampliació gegantina". Brian Aldiss va explicar al seu auditori que "la ciència-ficció és un híbrid vigorós capaç de mantenir un equilibri canviant entre la literatura, el periodisme i la ciència: una bona recepta, bàsicament una recepta del segle XX, para tractar amb el fil tallant dels aconteixements del mon i el canvi evolutiu".

L'escriptor i assaigista britànic va destacar també que els problemes més urgents als quals s'ha enfrontat en cada moment la humanitat han inspirat sempre els millors temes de la ciència-ficció. Així, l'escriptor va fer referència al *Frankenstein*, de Mary Shelley, i a l'interès d'aquesta autora per el galvanisme a finals del segle XVIII, que la va portar a escriure la història d'aquest ésser construït a partir de la mort.

En aquest mateix àmbit, l'autor va establir un paral·lelisme amb las preocupacions per l'excés de població mundial que inspirarien algunes obres de Robert Silverberg o James Blish als anys seixanta, o l'amenaça de la destrucció nuclear que va inspirar obres com les de Wilson Tucker o films com *El joc de la guerra*, d' Alan Watkins. Per Aldiss, "a menys que un escriptor no decideixi escriure merament fantasia, és important para ell o ella comprendre el mon en que viu". Rebutjava així, de forma enèrgica i a la vegada amena, l'acusació freqüent "escapisme" que tenen com a costum efectuar els detractors del gènere, sovint ignorants del seu vertader contingut i el seu abast.